

א-ג.

פרשה זו מתחילה בתנאי: והיה כי יבואו עליך...
 סמן את המלה המסיימת את התנאי ושמאחריה מתחילה התוצאה.
 / עיין ראב"ע בתוך כ"ח ד"ה הנסחרות החל מן "ובעבור שאמר וישליכם."
 " מלבנים: הפרשה הזאת תצוה מה שיעשו בני ישראל אחרי שיבואו הברכות והקללות
 וגם יודיעם שכמו שבצאתם ממצרים היו חולים בחולי הנפש היתה רפואה להלך במדבר ולקבל
 התורה ובהתם / כל. ובהסתים / הדברים האלה באה רפואתם וענה שכבר נתנה התורה ולא
 תוכל להיות הרפואה הזאת תהיה רפואתם הברכות והקללות ובהתם כל הקללות אז ירפאו מחולי
 הנפש וישיבו אל לבם לראות איך ה' שוכן אתם בתוך גלותם ועי"י ישיגו חשק לחבין דבר
 ה' ולקיים כל מצותיו ויהיה להם צער על שרובי התורה אי אפשר להם לקיים ענה וכש
 יראה ה' את התעוררותם לשוב אל ה' - ישוב להראותם את השגחתו וירחמם, אח"כ יקבע
 מכל העמים... /

ב. א. והשיבות אל לבבך...

השוה דברים ד. ל"ט: והשיבות אל לבבך כי ה' הוא...
 " ישעיה מ"ד י"ט: לא ישיב אל לבו... לאמר חציו שרפתי...

פסוקנו נראה כחסר את משלימו. / כלומר: לא נאמר מהו הדבר אשר תשיב את לבבך. /
 מה המשלים החסר?

אברבנאל: והיה כי יבוא עליך הברכה שתזכה בירושת הארץ ושפע הצלחות שהתקיים בהם
 בימי דוד ושלמה ועם זה גם כן יבואו הקללות שתמצא ארצך מרוחק מה. ומרוחק ג"כ מן
 האמת שנשלו ממך הטובות, - הגנה יהיה התקנה לך כהולכי הדרכים התועים ללכת היפך הראוי
 שישובו מאותה הדרך ובמקום שהפכת עורף לאלוקיך ונתרחקת ממנו, חשוב ללכת אחריה ובה
 הדרך תדרך לו וזה אמרו "והשיבות אל לבבך". ואף כי לא תדע ללכת למולו, הסה אזנך
 ושמע כי חמיד קולו קורא אליך וזה הוא "ושמעת בקולו" אשר יקרא לך / והתמיך ההליכה
 אל קול קריאתו הלך וקרוב עד שתגיע עדי. /
 / ענה על השאלה הנ"ל בעזרת אברבנאל וגם בדרך אחרת /

ג. ג. רש"י ד"ה ושב ה. את שבוךך.

ראב"ע כ"ט כ"ה ד"ה הנסחרות החל מן "ובעבור שאמר וישליכם".

דברי רש"י הראשונים / "ורבוהינו דרשו מכאן" / מקורם בגמרא מגילה כ"ט וספרי
 בהעלותך י. ל"ה: וכן אתה מוצא כל זמן שישראל משועבדים שכינה עמהם משועבדת...
 וכן הוא אומר / ישעיה ס"ג / בכל צרתם לו צר. אין לי אלא צרת צבור, צרת יחיד
 מניין? תל' / תהילים צ"א / יקראני וענהו עמו אנכי בצרה" וכן הוא אומר. וכן
 הוא אומר / שמואל א. כ"ז / יפני עמך אשר פדיה לך ממצרים גוי ואלהיו. ר. עקי-
 בא אומר: אלפלא מקרא שכתוב אי אפשר לאמרו. אמרו ישראל לפני המקום: פדיה את
 עצמך. אחא מוצא שכל מקום שגלו ישראל שכינה עמהם... גלו לבבל שכינה עמהם שנאמר /
 ישעיה מ"ג / ילמענכם שלחתי בבלה. "גלו לאדום, שכינה עמהם שנאמר / ישעיה ס"ג /
 מי זה בא מאדום. וכשהם חוזרים שכינה עמהם, שנאמר / דברים ל. / "ושב ה. אלוקיך
 את שבוךך" - "והשיב" לא נאמר אלא "ושב".

1. באר את הרעיון הצפון בדברי הספרי.
2. היכן מצאנו בתורה רמז לרעיון זה?
3. איך יש להבין את המלה "את" / ושב ה. את שבוךך / בהתאם למדרש המובא ברש"י?
4. איך יש לבאר את סדר המלים בפסוקנו שאומר תחילה "ישיב ה. אחכס" למעמדכם
 הראשון, ואח"כ יאמר "ורחמך" / שד"ל? /
 / הערה: עיין "כהושעת אלים בלוד" / בסוף סדר ההושענות / הבנוי על הספרי
 הנ"ל והמבאר את דבריו.

ד. ו. רמב"ן ד"ה ומל ה. אלוקיך את לבבך.

1. מהי השאלה העומדת לפניו ושאותה הוא מתרץ בראש דבריו / עד "והוא יעזר אוהך" /?
2. כיצד מבאר הרמב"ן את הביטוי "מילת הלב"?